

челото, ала тя му тласна ржката.

Той се почувствува обиденъ.

Той отъ нѣколко време тъй се души отъ онова що вижда между нея и Павла, че това тласване го засѣгна.

— Не си яла шамари, та за туй...

— Тъй ли — вдигна глава тя, като засегнатата тигрица.

И като го изгледа, додаде:

— Я го вижъ!.. Че хж де, уда-ри ме де!

— Да мълчишъ ти казвамъ!

— се сопна той. — Сопата отъ рая е изпратена.

— Брей! — ревна тя, като полудѣла.

Въ погледа ѝ се бунтуваше такава яростъ, че Мъглата се оплаши отъ жена си. Той се съпна; поспрѣ се и помисли какво прави.